

תאליף: פاضל جمال علي
 رسوم: شريف واكد
 التزيين
 الفئة العمرية: الهستان

נشاط مع الأهل

- نتوقف عند عنوان الكتاب "خدي كالورد". نتحدث مع الطفل حول أوجه الشبه بين الخد والوردة، ونشجعه على التفكير بتشبيهات أخرى طريقة لخدّه، ولخد كل فرد من أفراد العائلة!
- نقرأ النصوص الشعرية على مراحل وليس دفعة واحدة ويتمهل حتى يستطيع الطفل تمييز القافية، ونتحدث معه حول ما يجعل النص شعرياً (القافية المكررة، الجمل القصيرة المكتوبة تحت بعضها).
- يمكننا أن نرسم معاً طفلاً مبتسماً وآخر عابساً، نقصّ الرسمتين ونلصقهما على عود صغير، ونشجع الطفل أن يستخدمهما للتعبير عن جمل تبدأ بأفعال مثل: أحبّ، أكره، أخاف، أطلب. نتبادل الأدوار!
- بعض النصوص لا تفسح بوضوح عن شعور الطفل، مثل نصّ "حين قالوا مات جدي". نتحدث عما نحسّ حين يموت أحد عزيز علينا.
- العلاقة بين الرسومات والنص في الكتاب ليست مباشرة في أغلب الأحيان. بعض الرسومات تحوي عناصر نجدها في النص مثل القلب والجريدة وسرير الطفل وغيرها، وبعضها يستخدم رموزاً لمعان مجازية، مثل رسمة قطع الخراف ذات اللون الواحد باستثناء واحد للدلالة على فردانية الطفل. يلعب الرسّام ايضاً بالألوان لإضفاء أجواء فرحة أو حزينّة أو صاخبة وفقاً للنص. نتحدث مع الطفل عما توحيه له الرسمة بعناصرها وألوانها.

אִפְקָר לַדְּמִיג הַכְּתָב בַּיַּסְפֵּף

- נְתוּפֵף עַנְד הַעֲטוּאָן. נוֹצַח לְאַפְטָל אֲן הַכָּפ (כָּפ הַתְּשִׁיבֵה) תַעֲנִי מִתְּל. בַּמָּא זַשְׁבֵּה הַחַד הַוּרְדֵה?;
- נְתָמֵל לוּחֵה הַגְּלָפ: מָא זַ תְּקוּל תַעֲבִיר וְגֵה הַטְּפֵל?;
- נְקֵרָא נִסָּא אֻו אֲתִינִן בַּחֲפָאז עַלִּי הַקָּאפִיֵה וְאַצְחֵה. נְסָאֵל רְאִי הַאֲפְטָל בַּיַּי נֻוֵה זֶהָ הַנֶּסֶס, וּבַמָּא זַ יִחְתַּלֵּף עַן נִסֵּרָא " חַזָּא הַטְּנִבּוּרִי " מִתְּלָא? נְחַדַּת עַמָּא שְׁפָאֵת הַנֶּסֶס הַזֵּי תַגְּעֵלֵה "שְׁעֵרָא".
- תִּבְדָּא מַעֲצֵם הַמִּקְטוּעָת הַשְּׁעִרִיֵה בַּעֲמַל מִצָּרַע בַּסִּיעָה הַמִּתְקַלֵּם: אֲחָב, אֲכֵרֵה, אֲחָפ, אֲשַׁעֵר וְחִידֵה עַנְדֵּמָא...בַּיַּי מַגְּמוּעָת סַגִּירָה , נִשְׁגַּע הַאֲפְטָל עַלִּי אִתְּמָא חַמֵּל תִּבְדָּא בִּזְהָה הַאֲפְעָל וְרַסְמָהָ. יִמְכֵּן אֲן יִכּוֹן זֶהָ הַנֶּשֶׁאֵט מוּצוּעָא לְוֵרְשֵׁה כְּתָבֵה/רַסֵּם מַע הָאֵהֵל, תִּנְתְּהִי בָאֵן יִגְמַע כָּלֵּ טַפֵּל רַסוּמָתֵה וְתַעֲבִירֵה בַּיַּי כְּתָב.
- בַּיַּי הַנִּסּוּס הַעֲדִיד מִן הַשְּׁפָאֵת: סַמָּא קִרִּיבֵה, זְהוּר סַעִידֵה. מִן הַמִּתְרִי לַלֵּגֵה הַטְּפֵל וְחִיָּאֵלֵה אֲן נִנְתְּקִי כְּלִמָּת אֲחֵרִי מִן הַנִּסּוּס, וְנִשְׁגַּע הַטְּפֵל עַלִּי הַתְּפִקִּיר בַּשְּׁפָאֵת לְהָא.
- הַעֲלָקֵה בֵּינֵן הַנִּסּוּס וְהַרְסוּמָת לִיסֵת מִבָּשֵׁרֵה דָאִימָא מִן חַיִּת הַעֲנָסֵר, לְכֵּן אֲלוּאֵן הַרְסוּמָת וְחַלְפִיָּאֵתָהָ תִּתְמָשִׁי מַע חַוּוֹ הַנֶּסֶס. פִּנְרִי אֲלוּאֵנָא זָהִיֵה חַיִּן יִתְחַדַּת הַנֶּסֶס עַן הַפֵּרַח, וְאֲלוּאֵנָא קָאֲתֵמֵה חַיִּן יִסּוּד חַוּוֹ הַחֲזֵן אֻו הַוּחַדֵה. נִלְפַת נִזְר הַאֲפְטָל אֵלִי זֶלֵךְ בַּיַּי הַמִּקְטוּעָת הַאֲוּלִי הַתִּי נְקֵרָאָהָ, וּמִן תֵּם נִשְׁגַּעְהֵם עַלִּי תַחְמִינֵן מִצְמוּן הַנֶּסֶס מִן חֲלָל הַרְסֵמֵה קִבֵּל קִרְאָתֵה.